

ΛΕΛΑ
MANTZOYNH

ἡμῖς καφωδεῖα κατὰ τὸ ἕτερον ἵπποδρόμῳ, κυρίως ὁμῶς ἀφιερωμένα εἰς τὴν demimon laine μουσαν.

Ἐχομεν τέλος τὰ πρατήρια τῆς ἐγγυρίου πατριωτικῆς βιομηχανικῆς ἐταιρείας.

Ἐν θέατρον ὁμῶς δυνάμενον νὰ μᾶς ἐπαναφέρῃ εἰς τὰ λογικά μας, δὲν ἔχομεν.

Εἰς τὰς θλιβεράς ἡμέρας μοιραίας καταπτώσεως, ἃς διερχόμεθα, γίνεται ὁσημέραι ἐπαισθητὴ ἡ ἐλλειψὶς μονίμου καὶ σοβαροῦ θεάτρου, λειτουργούντος καὶ κατὰ τὰς δύο τοῦ ἔτους περιόδους καὶ δυνάμενου οὕτω νὰ κρατῇ τεταμένα τὰ ἡνία τῆς ἡγεσίας εἰς πάντα τὰ καλλιτεχνικά ζητήματα. Στρηγόμενον ὑπὸ οἰκονομικὴν ἐποψὶν ἀσφαλῶς, διοικούμενον εὐσυνειδήτως, ἐπιδιδῶν οὐχὶ ὕλικὰς ὠφελείας, ἀλλὰ καθαρῶς καλλιτεχνικοὺς σκοποὺς θὰ τύχῃ τῆς ἐνθέρου ἀρωγῆς τῶν θεατροφίλων πάσης τάξεως.

Ὁ θίασος αὐτοῦ καὶ ἡ ἐπιτυχία του, ἃς στηρίζεται ὡς πανταχοῦ ἐν Εὐρώπῃ ἐπὶ τοῦ συνόλου (Ensemble). Ἄς λείψουν ἐκεῖθεν οἱ κορυφαῖοι τῆς ρουτίνης καὶ ἐπάρσεως, ἃς μὴ λάμπουν ἀστέρες — ἰσχνὰ ταλαντάκια, τροφοδοτούμενα μὲ τὸ θαμβῶν ὥς τῆς ρεκλάμας, — ἃς συνασπισθῶσιν ὑπὸ νοήμονα ἐδηγίαν ἐνθερμοὶ καὶ ἀληθεῖς λάτραι τοῦ καλοῦ πρὸς συντέλεσιν ἀρμονικοῦ συνόλου.

Τὸ δραματολόγιον ἃς συμπεριλαμβάνῃ, ἐκτὸς τῶν ἀρίστων πρωτοτύπων, καὶ μεταφράσεις πάσης ἐθνικότητος καὶ παντὸς εἶδους μὴ ἐξαιρουμένης καὶ

αὐτῆς τῆς ἐλαφρᾶς μουσῆς, ἥτις στενοχωρουμένη ἐν μέσῳ καλλιτεχνικοῦ περιβάλλοντος καὶ πνευματικῆς ὑπεροχῆς, μόνῃ τῆς θ' ἀπέλθῃ ἀνπιστρεπτέ.

Διὰ τακτικῶν λαϊκῶν παραστάσεων νὰ ἐπανακηθῶσι διὰ τὸ θέατρον οἱ λαῖκοι πληθυσμοί, ἀποσπώμενοι τῶν χαρτοπαιγνίων, οἰνοπωλείων καὶ καφωδείων.

Τοιαύτη περίπου ἔσεται ἡ ἀποστολὴ θεάτρου, μέλλοντος νὰ ἐπαναφέρῃ εἰς τὴν τροχίαν του τὸ ἐκτροχιασθὲν τοῦ Θεσπίδος ἄρμα.

Ἡ ἐξέλιξις τῆς ἀνθρωπότητος μᾶς διδάσκει τὴν τελείαν νίκην τοῦ καλοῦ. Διὰ τοῦ λοιποῦ νὰ μὴ ἐλπίσωμεν ὅτι καὶ παρ' ἡμῖν δύναται νὰ νικήσῃ τὸ πνεῦμα τῆς σωφροσύνης, καὶ ἡμέραν τινὰ ἐν μέσῳ τῆς πληκτικῆς, μὲ τὸ parfum τοῦ κοκοτισμοῦ μολυσμένης ἀτμοσφαίρας, θὰ πνεύσῃ ἡ ζωογόνος καὶ ἀγνὴ πνοὴ τῆς ὑψηλῆς καὶ ἀληθοῦς τέχνης;

Διὰ τὴν νὰ μὴ ἐλπίσωμεν ὅτι καὶ πάλιν θὰ ἀναλάμψῃ εἰς τὴν κοιτίδα τῆς γεννήσεώς του ἀκτινοβόλον τὸ ἄστρον τῆς φωτίζον τὴν αἰωνίαν νύκτα ἀμαθείας καὶ διαφθορᾶς;

Εἴθε τὴν βεβαίαν τότε ἀνάπτυξιν ἡθοποιίας καὶ φιλολογίας νὰ ἐπακολουθήσῃ καὶ ἡ ἐξυγένησις καὶ μόρφωσις τῶν λαϊκῶν πληθυσμῶν, ὅπως εἰς ἐπικειμένην μετὰ τῆς Εὐρώπης ἐπικοινωνίαν μᾶς εὖρη αὕτη ἀνταξίους τῆς ὑψηλῆς μας ἀποστολῆς ὡς τοῦ πρώτου λαοῦ, τοῦ φέροντος τὸ σῆμα τοῦ πολιτισμοῦ ἐν τῇ Ἀνατολῇ.

ΘΩΜΑΣ ΟΙΚΟΝΟΜΟΣ